

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, v torek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold. 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opravništvo, na katero najse blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: P. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Vabilo na naročbo.

Ker se koncem tega meseca pričenja novo četrtletje oziroma poluleto, uljudno vabimo vse p. n. gg. naročnike, katerim naročnina poteka, da jo precej ponove.

Ravno tako priporočamo naš list razširjevati vsem slovenskim narodnjakom.

„Slov. Narod“ velja za avstro-ogerske dežele:

za celo leto 10 gld. — kr.

za pol leta 5 „ — „

za četrt leta 2 „ 60 „

Uredništvo in administracija „Slov. Naroda“.

Národnim advokatom, notarjem in koncipijentom.

Učeni gospodje! Ako se „Slovenski Narod“ denes do vas obrača in z vami resno besedo govoriti hoče, ne stavite se hudi po robu in ne mislite, da se drzne hoteti podučevati vas; ne, ker dobro ve, da vam poduka ne treba, da ste možje izobraženi in svoje dolžnosti poznavajoči. Ali kjer se zdi jasno, da ne izpolnujete svojih dolžnosti, katere kot narodnjaki do svojega naroda imate, tam nastaja tudi za domačo žurnalistiko dolžnost, to zanemarjevanje očitno pred narodom grajati ter v imenu ubogega naroda in njegovih pravic z zahtevanjem k vam prihajati, da se poboljšate.

Vprašamo vas, narodni gospodje doktorji in čuvaji zakona, kako stoji z vašim uradovanjem v našem narodnem slovenskem jeziku? Koliko vi dajete sodnijam in oblastnijam sploh za svoje slovenske stranke slovenske vloge? Koliko vi, ki ste v prevažni stroki poklicani dejansko varovati in vršiti, kar vsi zahtevamo, to tudi v istini varujete in vršite?

Mi vsi hočemo svoj slovenski narod ohraniti in mu politično veljavo dati, kakor mu kot samostalni individualnosti in kot delu velikega slovanskega debela gre. Na to nas že naše srce veže, na to nas naš razum goni. Zato se pa mora narodni jezik v veljavo pripraviti, v javnem narodovem življenji povsod utrditi. To znate,

to zagovarjate z nami vred, z vso našo inteligencijo vred, povsod in zmirom!

Znate pa dobro, da poleg šole nij nobenega mesta tako važnega za uvedenje veljave našega jezika, kakor so javni uradi, prostori, kjer se vi krečete, kamor vaša oblast sega, kamor vas vaš vzvišeni poklic vedno zove. Kadar bode naš kmet, obrtnik in v obče naš mož, videl, da ima njegov jezik veljavo v uradnijah kakor drug, tačas bode ponosen postal in ne bo ga sram, da je Slovenec. Za vse naše politično in narodno življenje je neizmerne važnosti, je velika šola — končno uvedenje našega jezika v sodnije in urade sploh.

Koliko v nebo vpijočih krivic in nezakonitosti se godi, ako velja za Slovence nemški jezik v uradih, kdo bi to bolje vedel nego vi, možje pravne učenosti in pravne prakse? Vi veste in nam sami pripovedujete, kako se delajo pri sege Slovencev, kjer prisegovalcu sodnik nemško tolmači ali slabo iz nemškega prevaja, kaj mu je priseči. Vi veste, da tako slovenski kmet dostikrat prisega nekaj vse drugega, nego kar bi imel priseči, da misli, ka mu je priseči „da je v pravici“ — in tako revež lahko pride v kriminalno preiskavanje nevede kakó! Vi veste, kako sodniki vaše nemško pisane pogodbe, protokole itd. slovenski stranki vsled svoje dolžnosti tolmačijo — strašansko korumpirano, nerazumljivo! Vi veste, da tako priče ne vedo, kaj imajo pričati, ker neslovenski sodnik po vaših nemških dokaznih členih, pravnih spisih, nenatanko, nerazumljeno in nerazumljivo priče izprašuje; itd. — Torej, kaka silna pravna potreba je za slovenske stranke slovensko uradovati.

Zakaj torej slovensko ne uradujete, za Slovence slovenskih vlog ne delate, kakor vam to dopušča zakon — kakor bolje znate nego mi drugi?

Čujemo vas odgovarjati. V teoriji ste vsi zato, vsi priznavate, da je vršenje pravosodja v tujem jeziku — škandal, krivica. „Ali ne gre tako, kakor bi si mislil. Uradniki, sodniki, so protivniki, nemškutarji, ali celo ne razumejo slovenski. Za to slovenske vloge puste dolgo ležati, nečejo jih rešiti.“ — More nekaj istine na tem biti, ali vendar nij istina in ne sme biti! Saj

imate kot poznavaleci zakona višjo sodnijo in druga pota, pritožite se energično, čuvajte čast svojega poklica, in — mi mislimo — da še ne živimo tako v brezpravnih razmerah, da se ne bi tak uradnik ali tak sodnik v kozji rog dal ugnati na podlagi zakonov, ki jasno govore. Trebalo bi med narodnimi advokati, kjer jih je več — kakor v naših mestih — samo malo odločnosti in edinstvi med soboj, in hitro bi sodniki mehki postali; hitro bi trdi Nemci, kateri se v naše sodnije urivajo, in pravosódijsko da se bog usmili, na suhem ostali in prisiljeni bili kot nesposobnjaki oditi ali pa na brzo roko naučiti se, česar ne znajo. Če se boste pa vi sami, narodni odvetniki, notarji in koncipijenti, sklicevali na nezmožnost naših uradnikov in zaradi njih in na njih komoditeto narodne koncesije delali, potem bomo Slovenci večno imeli oni „circulus vitiosus“ o jezikovo nesposobnih uradnikih. In če ste vi uradnikom tako prizanašljivi, če se vi, samostalni možje, po njih ravirate, — kako moremo pričakovati, da se bodo oni iz lastnega nagiba narodovim zahtevam kedaj podvrgli! Kako moremo, če sami nič ne storimo, od vlade zahtevati, da ona kaj stori? Pomagajmo si sami, in v tem je vaša dolžnost, da pomagate, da ste dejanski narodnjaki, — ne da načelno škodljive koncesije delate uradniški neodpustljivi nezmožnosti, ali da princip popuščate, samo da socialno s kakim okrajnosodnijskim „pašem“ dobro izhajate. — Zdi se, da se skriva pod tacimi izgovori mnogo — lenobe in lachodelnosti.

Vsi drugi izgovori so baš le samo izgovori. Ker so se juristi, kakor drugi, izobraževali v nemških šolah, jim nemško uradovanje gladkeje teče, hitreje gre. Starejši, posebno „šefi“ se drže nemščine ker „več nese“; mlajši, koncipijenti, so včasih preleni in se tudi udajo temu šlendrijanu. — Zamere nij starejšim advokatom in notarjem, kateri so čisto nemško odgojeni, ako na stara leta ne morejo slovensko delati. Zamera velika in sramota pa za naše mlade advokate, notarje in koncipijente, če nič ne delajo slovenski, dasi so narodnjaki, in še kaki!

Razume se, da mora kakor vsak človek tako tudi advokat in notar gledati in na svoj dobiček, na to, kako bode materialno izhajal, za to ne bode

Listek.

Spomin na duh Petra Velikega in vzajemne potrebe Slovanov.

(Spisal prof. Petar Tomić.)

(Konec.)

Razumen in napreden človek v obče, in Rus specijalno ne more in ne sme več gledati na osobo, nego na stvar in razloge. Non quis sed quid! Protestanti nijso papeževi zato, ker so prejeli kalendar papeža Gregorja XIII., ki je bolji nego Caesarov. In ta brezrazložni dualizem mora pametnim Rusom nespameten se pokazati prej ali slej. Za Hrvate in Srbe ima kalendar še večjo kulturno važnost.

4. Dr. Fr. Lad. Rieger je izdaval od l. 1859 do 1872 (do meseca maja) češki „Naučni Slovník“ (Conversations-Lexicon). Sedaj je v 204 sešitkih gotov. Tu se jemlje dovoljen ozir na Slované. Imajo-li Rusi slično delo ki bi se oziralo tudi na Slované izven Rusije? Ako ga ne-

majo, morali bi odmah začeti izdavat popravljeno izdanje Riegerjevega Slovníka v ruskem jeziku. Kako je težko za poedine manje narode tako podvzetje, pokazuje prejasno ta 13letni češki slovník. Tudi Srbi so hoteli kakor tudi Slovenci izdati sličen leksikon, a ne mogo do denes!

5. Slovansko zgodovino k večjemu v dveh zvezkih treba izdati. Vsak zvezek po 300—400 strani v 8°. Tu bi se 4 veje slovanske: ruska, poljska, češkoslovenska in južnoslovenska morale opisati od zgodovinskega početka pa do denes. Ako bi delo tudi ne bilo bolje nego so dotični članki v Riegerjevem Slovníku, to bi vse-kako bil redek pojav a zadovoljilo bi se najsilnejši potrebi vseh Slovanov. Brez te knjige ne bi smelo biti nobeno uredništvo, nobena knjižnica slovanska. Za ta posel zmožen bi bil najbolj Čeh Pervolf, sedaj profesor na vseučilišču varšavskem. Za vsak zvezek naj bi blagotvorniteljni komiteti slavjanski odredili nagrado od 500 rubljev.

6. Primer javni slovar slovanski.

V tej knjigi moralo bi se paralelno dokazati, da je učena blodnja ali boljše ludost, ako kdo trdi, da so si slovanski jeziki tako oddaljeni in različni, kakor romanski ali germanski; da je hrvatski n. pr. od ruskega tako različen ko danski od nemškega, a slovenski ali slovaški ko švedski od angleškega ali holandskega. Kadar se to razvidi, bode tudi politika druga pri nas in okolo nas. Da znamo mi, česar ne znajo naši protivniki, da slovanska narečja nijso eno od drugega dalja in različnejša, nego so nemška, katerih je po Jak. Grimmu 503, ali kakor so francoska in kakor so italijanska narečja za sebe. To bi morala imeti vsaka slovanska biblioteka, a znati vsaka slovanska glava. Mi sami sebe ne poznamo!

7. Ruski slovar in ruska slovnica morala bi biti v vsakem literarnem dijalektu slovanskem. Mnoge bi bilo treba gratis porazdeljevati, a mnoge zopet po ceni, posebno mladeži.

8. Ruske (in slovanske) pomogočnosti šolske knjige revidirati. Slovanstvo naj se tu dostojno uvaži a pogubno tujinstvo

nihče zahteval, da je v svojem poslu naroden fanatikus. Naj dela Nemcem, nemškutarjem in kateri izrečno hočejo biti, slobodno nemški, a naj dela konsekvntno za Slovence slovenski.

Samo nekaj doslednosti in dogovora, na primer med doktorji v Mariboru (katerih je 10, do bro narodnih), pa bode kmalu sodnija purificirana, ker zdanji ljudje za rabo niso in Slovencem tolmačijo sveto pravico, da je barbarski strah! In posebno če še okrožna sodnija v Maribor pride. — Isto tako je po drugih mestih, kjer je več slovenskih juristov. Advokati in notarji pak, ki so na deželi, ti so itak sami. In sodnija se bode, če prav od početka nerada, morala ravnati po njih.

Na ta način bode slovenščina uradni jezik postala brez posebnih vladnih ukazov, na ta način bode slovenske uradnike dobili, in tuje, za naš narod nesposobne odstranili, na cedilo postavili.

Pa tudi samo na ta način boste vi, učeni gospodje doktorji, svoje narodnjaštvo izkazali. Kaj nam pomaga, če štejemo toliko in toliko „narodnih“ kancelij, v katerih se pa vse vprek nemško piše, po slovenskem Štajerji, po Kranjskem, Koroškem in Primorskem. Platonična ljubezen je prišla v današnjem veku ob ves kredit, s svojim platoničnim rodoljubjem narodu nič ne koristite, ako mu še tako dobro želite, ako njegove pravice zagovarjate, — ako pa na praktičnem polji, kije v vaši oblasti, nič ne storite, ali premalo storite za oživiljenje teh narodnih pravic.

Naše slovensko občinstvo pa nagovarjamo, naj vselej odločno zahtevajo slovenske vloge in sili k slovenskemu uradovanju.

Slovinci in narodna jih delavnost.

IV.

X. Na velik kvar je našemu narodnemu napredku preveliki naš pesimizem. Mnogoteri domoljub, videvši naše slabe uspehe v notranjaj politiki, iz same nevoljnosti peroti popušča; drugemu se pri pogledanji na zunanje naše razmere od skrbi in obupnosti sree krči. Nekateri zopet nasprotno delajo, zibljoč se optimizmu v naročji. Tem je vse krasno, kar je slovenski napisanega; vsako „bralno društvo“, jedva prekljuvavši svojo luščino, zdi se jim neomajivo poročstvo bodočnosti. Se vè da število optimistov je redko. Po mojem mnenji sta pesimizem kakor optimizem neprikladnim očnikom podobna; pesimistični kažejo vse stvari premale, optimistični pa prevelike, oboji očniki pa krivo. Kako opasno in nevarno pak je eno kakor drugo za delavnost našo, posebno kako kvaren pesimizem na prožnost naše delavnosti upliva, to je vžé neki dopisnik temu listu iz Ljubljane (gl. Nar. t. l. štev. 67) resnično dokazal; jaz podpisujem oni vrli dopis, ki mi je tako rekoč iz duše vzet.

Govoreč o lekijh za to našo bolezen moram

je treba izbaciti. To velja posebno za zgodovino in geografijo, statistične knjige in čitanke kakor tudi za krestomatije. Do sedaj se slovanska mladež uči pogrde proti Slovansvu.

9. Slovanski Plutarh iz prošlosti in sedanjosti predočiti in naslikati slavne može in žene slovanske.

10. Slovanske krestomatije, antologije lepih pesmi a) narodnih; b) umetnih; c) lepe proze, pripovedi itd.

11. Priljubljene in redke slovanske melodije, arije napeve zbrati in tako izdati.

12. Slovansko bibliografijo, časopis, ki bi nam daval kratek pregled.

13. Literarni posredniki slovanski kakor konzuli slovanski so nam nujno potrebni. Za sedaj, dokler še slovansko knjigotrštvo nij vredjeno, naj bi prevzela po dva člana pri vsaki Matici ta posel, to breme na-se in tako tudi ruski blagotvoriteljni komiteti, da prejemajo slovanske knjige, da jih porazdeljujejo in odpošiljajo.

14. Vseslovanski museum v Moskvi po

priznati, da jej je takih težko v čem drugem najti, razve v krepkej delavnosti za narod. Užé delo samo na sebi daje človeku nekakov blaženi notranji mir, kakovega si z ničim drugim pribavati ne moreš, a delo za narod t. j. za vse in za sebe — kajti iz občega blaga izvira tudi o sobno — pridodaje temu notranjemu pokoju šče nadejo na boljšo bodočnost. To je oni „blagoslov dela“, kateri novejša doba tolikokrat poudarja. Onim, ki vedno na preminjajoče se oblake zunanje politike pazijo, ravnaajoč po njih svoj duševni in narodni barometer, nalagam na sree, naj v tem ali onem oziru za narod kaj delajo; dobiček tega dela bode dvoji, narodu in sebi.

Ozirom na našo bodočnost pa nij boljšega poročstva nego v nas samih. Časi se sučejo ne brez nas, kakor mnogoteri ménijo. Naše zemeljsko položnje: naša krajna meja proti jugu monarhije, naše sosedstvo z morjem (važnim, prevažnim, ker smo svojim prijateljem dosegljivi!), naše mejaštvo s tremi narodi in s tremi življi, odločujočimi usodo Evrope (vsaj za nekaj časa), naša nepretrganost narodna z južnimi Slavjani — vse to dela naše politično položnje svetovno-imenitnim: „Ilirija v sreu Evrope leži“, „Ilirija prstan Evropini bo“ pel je proroški naš Vodnik. A ta svetovna lega naše zemlje bila bi zakopan zaklad, bila bi na sebi prazna, ako nje prebivatelji svoje važnosti ne bi spoznali, ako bi molčali, ako bi s križanimi rokami gledali, kaj se okoli njih godi, ako ne bi sprevidali, da se njih usoda rešuje. Zató je na vsak način potrebno, da se krepko oglašamo po svetu, da svet za nas in naše želje vé in nam naši prijatelji pomagati morejo. Mi moramo politično zreli, politično pripravljeni biti na oni važni slučaj, v katerem bi se vtegnola usoda Evrope reševati; a k takej pripravljenosti vede nas edino in edinecato krepka narodna delavnost. Zato proč s pesimizmom in nihilizmom!

Krepke narodne delavnosti pak nam je tudi z drugih ozirov treba; brez nje zagrezne vsak narod v siromaštvo in robstvo. Ako želimo, člani takega naroda biti, ki bode spoštovan, a mi ž njim spoštovani, treba, da pridno delamo. Ko bi naši narodnjaki bili sami optimisti ali pa pesimisti, kakor jih je mnogo med njimi, naš narod bi moral v blatu zagreznoti, kakor se je to v resnici našim soplemenikom Režijanom zgodilo, kjer je iz popolnega pomenjkanja narodne delavnosti narod tako propadel, kakor ga vidimo. Tudi neoziraje se na bodočnost treba nam za narod krepko delati.

Imenitna pak je posebno ena korist, izviraajoča iz krepke narodne delavnosti: telesna in dušna jakost. Kdor za narod ne vé drugega delati, kakor tožiti in tarnati, tega se loti telesna in dušna onemoglost, duh in telo mu omedli; nasprotno pak se v nadopolnem, ker marljivem delovanji razvijajo naše dušne in telesne moči in

podobi pangermanskega v Nürnbergu, kakor ga nasvetuje Hrvat dr. Bogišić, sedaj prof. v Odesi.

15. Slovanski dopisovalni zavod (Correspondenzbureau), ki bi se trudil, da izvenslovanski svét, da tujstvo dobro zna in razume naše stvari. Posebno bi bilo treba paziti, kadar se izdajajo enciklopedije in druge knjige na Nemškem, Francoskem in Angleškem. Korektiv in regulativ so taka dela.

16. Vseslovanske novine, statistike, geografije, karte, fond za podporo študentom slovanskim. Posebno zadnje bi delalo čudesa.

17. Brodove, zgrade, otroke itd. treba kstiti slovanskimi imeni a ne tujimi ko do sedaj. S tem se širi po svetu slovansko ime in kultura. To ne more biti malenkost.

V obče: Naj dela vsak po svoji moči na to, da spoznamo prvič Slovani sami eden drugega, in da tudi izvenslovanski svet nas spozna in se uči nas spoštovati.

kreposti. Vsak, i najmenjši uspeh daje nam novo življenje, pomlaja nam srčnost, izpodbuja nam voljo, daje nam novo gibčnost in okretnost, pospešuje našo živost, prodoljuje nam život. Saj tudi povestnica svedoči, da najdelavnejši narodi najdelje živé. Delajmo torej za narod, dokler nam življenja doba sije!

Politični razgled.

Ministerstvo menda misli zdaj gališki zbor razpustiti in pri novih volitvah Rusine proti Poljakom podpirati. To sodimo iz tega, ker njen organ „Neue Fr. Pr.“ začenja na eno sapo, ko piha srd na Poljake — božati in gladiti Rusine, edini slovanski rod v Avstriji, ki bode šel za en čas ustavovercem na led.

V hrvatskem saboru so bile 27. t. m. verifikacije volitev po kompromisu, ki se je med narodno in magjaronsko vlado naredil. Edini dr. Mikanec je protestoval proti verifikaciji nekaterih magjaronov, očital po pravici vladi korupcijo, in izrekel, da izstopi iz kluba narodne stranke, ker se je ta pogodila z magjaronsko stranko na nečast dežele. Virilei (kateri so prišli v sabor, ker so bili privatno lastnoročnim cesarjevim pismom povabljeni) so se izkazali kot mašina za glasovanje. — Za predsednika je bil enoglasno voljen Mažuranić, za podpredsednika pa magjaron Živković in Petrica Horvat, za perovodje Turelli, Rogulić (narodnjaka) ter Kiš in Jovanović (magjaron). Miškatoivić interpelira zarad prodaje gozdov v vojni krajini. — Več nam bode poročal naš dopisnik iz Zagreba.

Iz Prage se nam 26. junija piše: V svojem zadnjem dopisu sem Vam rekel, da je zdaj nenavadno obrnena pozornost Čehov na Moravsko, kjer je velika narodna kriza, in žalostni razpor. Iz narodnega taborja ubegli moravski tiskar Šnajder, kateri je moravske novine začasno usmrtil, nek Flemmieh, rojen Nemeć, ki se je bil med moravsko-češke novinarje urinil, izdala sta velik manifest z napisom „mili rojaki, sodeželani!“ — v katerim se moravski ljud bega z nemško-ustavovernimi frazami, da so češki voditelji nehali narodni biti odkar so se udali „fevdalom“ in „ultramontanom“. Soglasno vsi tukajšnji češki časopisi, tudi liberalni, odločno pogubnjejo in obsojujejo to izdajsko početje. Obžaluje se, da je mogoče, ka je od početka mal razpor mogel nekatere ljudi celo iz narodnega taborja izriniti. Sicer pa je menda tako moralo biti, vsaj se je narodni tabor izčistil z izgubo taciñ polnemških pribeglie, zdaj odbeglie.

Evropske velevalsti nameravajo zopet svoje varušto na Rumunijo razprostréti. Na predlog Angleške se ima sniti nek kongres angleških, pruskih, avstrijskih in celo ruskih diplomatov, ki bodo jude v Rumuniji v varstvo vzeli. Znano, da judje deró kakor vse menj izobražene in obrtne narode, tudi Rumune. Nevolja proti njim se je v narodu rumunskem ostreje pokazala nego drugod. In vidimo zopet, da je vsa diplomacija — sicer gluha za opravičeneje tožbe kristjanskih narodov, vsa na nogah, ako se kje kakemu judku las skrivi.

Bivši vodja turških Srbov v Hercegovini in Bosni, od leta 1855 v Rusiji živeči vojvoda Luka Vukalović je pisal svojim rojakom obširno pismo, v katerem govori o jugoslovanski politiki. On pravi da Jugoslovani ob Balkanu in Slovani sploh nemajo drugega iskrenega prijatelja nego Rusijo, da-si ta previdna vlast nij mogla dozdati nič zdatnega za - nje storiti. Ali Rusija bode Srbom v Bosni in Hercegovini in turškim Slovanom sploh toliko v pomoč kadar pride čas, da ne bode nobeni državi pustila mešati se v boj, kadar bodo Srbi, Črnogorci, Hercegovinci, Bosnjaki in Bulgari dovolj moči zadobili, z orožjem v roki otresti se turškega jarma.

Srbskih oficirjev je te dni prišlo več v Berlin, da bi študirali uravnavo pruske vojske (Dalje v prilogi.)

in da bi vse kar najdejo dobrega, uveli tudi pri srbski vojski.

Ruske polu-vladne novine „Odeski Vestnik“ govore o sovražnosti, katero kaže minister Andraš nasproti Srbom in kneževini Srbiji. „Res je — pravi ta ruski časopis — da Srbija nema moči Oggerski javno nasproti stopiti, ali spletke Andrašijeve ne zadevajo samo Srbije, temuč imajo očividno večji namen, namreč, na nastopljenem potu rešitev orijentalnega vprašanja ponaglati — če mogoče, neko Veliko-Magjarijo postaviti na mesto Avstrije, ki je za polovico že prodana. Da-li se pa ne motijo v tem hipu peštanski politiki? ali ne pretiravajo uloge, katero more Avstro-Oggerska v tem vprašanju igrati?“ Dalje se ruski list sklicuje na izrek ameriškega poslanca, da je poleg Rusije tudi Amerika in Nemčija pri tem vprašanju interesirana, ter pravi, da v Petrogradu mislijo, ka bode Andraš Prusom na led šel.

V škandinavskih državah, v Danski, Švedski in Norveški je opazovati v novejšem času živo jako zdravo politično gibanje. V vseh treh državah se energično poteza demokratična stranka za to, da dobodo kmetje in posestniki, ki državi največ davka plačujejo in največ vojakov dajejo tudi dostojnejše zastopništvo in politično veljavo, ter da se odstrani neopravičena prevaga mest in meščanov. — Naši ustavoverni listi to prikazen zaznamujejo in hvalijo danske in švedske demokrate. „Tagespost“, graška stara torba jalovega nemškega liberalizma, na pr., imenuje to gibanje „eine urgesunde Bewegung“, in to v tistem dušku, ko v Avstriji hoče z novimi direktnimi volitvami kmetom in posestnikom skoro vse politična pravice vzeti in mestnemu prebivalstvu dati. Nijso-li načela pravega liberalizma in pravičnosti povsod enaka, in pod vsakim podnebjem?

Razne stvari.

* (Dramatično društvo v Ljubljani) en-gažira za prihodnjo zimsko gledališko sezono 1872/73, ki se začne 1. oktobra 1872 in traja do velike noči 1873. l. sposobne igralne moči moške in ženske s stalno mesečno plačo. Dostične ponudbe, katerim naj se pridene tudi repertoir že igranih nalog naj se pošljejo odboru dramatičnega društva do 15. julija t. l.

* (Iz Kamnika) se nam piše, da je tam-moščnja čitalnica 23. t. m. praznovala svojo četrto obletnico. Program, ki je imel v sebi govor gosp. Fr. Ozbiča, petje in igro „Pravda“ je zadovoljil deležnike. Pri igri so se posebno izkazali gg. Ozbič, Trček, Volkar in Slabajna. Po igri je bil ples, pri katerem je novi glasovir jako pripomogel k živosti plesalcev. Čitalnica bode dobila novo zastavo, katero bodo potem pod milim nebom na Malem gradu blagoslovili, kar bode dalo povod gotovo lepi slavnosti.

* (Študentovsko slovensko podporno društvo v Gradcu.) Določila o oskrbovanju podpiralne zaloge za slovanske dijake graškega vseučilišča so: „§. 1. Podpiralna zaloga slovanskih dijakov ima namen podpirati marljive revne dijake slovanske, imatrikulirane na graškem vseučilišču. §. 2. Podpiralna zaloga napravi se iz dela dose-danje obče podpiralne zaloge, kateri spada slovanskim dijakom kot glavnic. Podpira pa z de-ljenjem nakaznic za jed, s plačevanjem stanovanja i obleke. §. 3. Dohodki so obresti glavnic, zne-ski subskripcij, katere napravlja oskrbovalni od-bor vsak semester med dijaci i drugi darovi. §. 4. a) Podpiralno zakladio oskrbuje odbor deve-tih udov; tri voli akademični senat (pa se vé da izmed profesorjev. Opomba pisalca), drugih šest i tri namestnike slovanski dijaci v zboru v začetku vsacega šolskega leta i to iz vsake fakultéte po dva, oziroma na namestnike po tri. b) Odbor mora dati račun vsako leto zboru slovanskih di-jakov. §. 5. Odbor nema pravice porabiti glav-nice za podporo dijakom, ima le pravico dajati k

glavnici del dohodkov, ako okoliščine pripuščajo. §. 6. Slavni akademični senat i zbor slovanskih dijakov pazita, da se določila izvršujejo. Ta do-ločila so potrjena po sklepu akad. senata z od-lokom 19. junija 1872.“ — Iz tega, kakor tudi iz zadnjih imenovanih imen odbornikov je razvidno, da doneski pridejo v dobre roke. Torej sloven-ski rodoljubi pomagajte, da se nam ne bode pogubilo toliko za narodno delo tako potrebnih talentov. Podpirajte to dru-štvo z doneski. Pristavljamo še, da je v podpi-ralni odbor voljen tudi g. prof. dr. Šubic.

* (Splošni zbor vseh slovenskih učiteljev) bode letos 24. in 25. septembra v Ljubljani. Odločili so se za pripravo štirje pododbori, in sicer: I. Centralni odbor, kateri bode imel nalogo, da bode: 1) pripravil gradiva za razprave v zboru; 2) da bode sestavil opravljeni red za zborovanje; 3) da bode opravljal in ravnal vse denarstvene zadeve; 4) da bode preskrboval vsa vabila k zboru in pozdrave pri zborovanju; 5) da bode skrbel za prostor pri zborovanju; 6) da bode poročal o zborovanju. V ta pododbor so voljeni gg.: Andrej Praprotnik, Ivan Tomšič, France Gerkman, Janez Zima, Matej Močnik, Blaž Hrovat, Josip Levičnik, Lavoslav Belar, Dragotin Dermelj in Luka Knific. II. Odbor za razstavo bode: 1) vabil in sprejemal stvari v razstavo; 2) bode preskrbel prostor za razstavo; 3) bode stvari v razstavi razpolagal in varoval; 4) bode sestavil zapisnik vseh razstavljenih stvari, in bode o njih centralnemu odboru poročal. V ta pododbor so izvoljeni gg.: Feliks Stegnar, Janez Lapajne, Janez Zima, Jernej Čenčič in Franjo Podobnik. III. Odbor za slovesnost bode 1) skrbel za veselični prostor in vnanji lišp; 2) bode vzajemno s centralnim odborom skrbel za zabavne predstave in bode o tem sestavil program; 3) bode skrbel za vse, kar spada k slovesnosti pri zborovanju. V ta pododbor so izvoljeni gg.: Anton Nedvčd, Lavoslav Belar, France Raktelj, Anton Vizjak, Valentin Kumer in Jož. Majer. IV. Odbor za stanovanje bode skrbel: 1) vdeleževalcem za znižano vožnjo ceno po železnici; 2) bode prihajajoče vdeleževalce pričakoval in sprejemal; 3) bode, kolikor mogoče, vdeleževalcem preskrboval brez plačila ali vsaj cenó stanovanje o času zborovanja; 4) bode sestavil imenik vseh vdeleževalcev; 5) bode reševal vse pritožbe, ki bi izvirale pri prihodu, odhodu ali pri stanovanju. V ta pododbor so izvoljeni gg.: France Gerkman, France Raktelj in France Kokalj. Pododbori naj se vstanove in za vsaki odbor med sabo volijo prvosednika, namestnika in dva rednika. Sklenilo se je tudi, da vsak udeleževalec učiteljskega zbora plača 50 kr. za vstopnico, s katero ima potem prost vhod v razstavo in k veselici, ki jo bode slov. uč. društvo napravilo. Določilo se je tudi, da naj se beseda pri učiteljskem zborovanju napravi na korist slov. učiteljskega društva.

* (Iz Gorice) ima zdaj iz taborja „Glasa“ dunajski „Vat.“ toliko dopisnikov, da si kar pri vratih „kljuko podajejo“. Ali videti je, da ti možanci med seboj v strašni zmešnjavi žive. Kar hoče „M.“, tega neče „x — y“, kar ta, tega neče „b“ itd. Dopisnik M. je zahteval v „Vat.“ naj se to novo „slovensko“ (ka-li) društvo zedini z italijanskim. Zdaj pa v 173. št. omenjenega lista dopisnik b. iz Gorice to pobija, rekoč naj se novo slovensko društvo ne veže z italijanskim, temuč — čujte kaj mož iz šole pošepa! — naj bode od vseh neodvisno, samo naj bode odvisno „od naravnih cerkvenih in civilnih gosposk.“ Nu, da, saj smo vedeli. Odvisno od cerkvenih t. j. od škofa, in od civilnih t. j. od vladnih organov. Kar se tiče goriških cerkvenih oblasti, ali škofa goriškega, kedaj se je ta odločnega narodnjaka izkazal? Nikdar. On je deželni poslanec, a ko so Slovenci v goriškem zboru v največji stiski bili, ko jim je za najsvetejše narodne pravice šlo — se ta naravna cerkvena oblast niti v zboru nij

prikazal. S tacim narodnjaštvom narodnjaki ne moremo biti zadovoljni in ne smejo biti niti goriški Slovenci, če hočejo narodnjaki ostati. — Kar se civilne oblasti tiče, ali vlade, to vemo, da je na Goriškem in v Primorji nekoliko malega zarad italijanissimov tolerantneja nego na pr. pri nas na nemški meji. Torej bode rada pomagala pod odejo proti slovenskim „prenapetežem“ Sočanom. Vladne Slovence, ki bodo le platonično „želeli“ za narod, bode tudi vlada trpela.

* (G. katehet Marušič) je baje nekje v „Vat.“ preklical, da nij on pisal prvega dopisa v oni list s šifro M., kakor smo mi tedaj mislili „se predrznili“. Ker uredništvo „Slov. Naroda“ te preimenitve manifestacije g. kateheta in bivšega urednika dualistične „Domovine“ nij po dolžnosti že naprej slutilo in ko je beli dal zagledala brž poiskalo in na odličnem mestu natisnilo — piše g. Marušič Novicam svoje iznenadenje da nijsmo imeli toliko „poštenosti“ da bi bili to „krivo natolcevanje“ preklicali. Čudno zahtevanje od naše poštenosti, da naj bi izmed 30 časopisi, katere zdaj v uredništvu imamo, baš omenjeni brali do zadnje notice in iskali, če je kaj g. Mar. preklical. Sicer pa konstatiramo, da Mar. sam pogublja dopise svojega brata v politiki dopisnika M.-a, ker imenuje njih pripisovanje njemu — „natolcevanje“.

* (Deželni šolski svet kranjski) je v svoji seji od 13. t. m. med drugim sklenil ministerstvu uka za ljubljansko višjo realko sledeče premembe v učenem načrtu predložiti: Do sedaj za srednjevisokonemško čitanje porabljene ure se imajo čitanju v novovisokonemškem jeziku posvetiti. V petem in šestem razredu se imajo učne ure v kemiji za eno pomnožiti. Ker v sedmem razredu bodoče leto italijansčina ne bode več obligaten predmet, za to naj se za njo določeni dve uri za matematiko in geometrijo porabijo. Za učiteljsko službo za nemščino in filozofično propedeutiko na gimnaziji v Novem mestu se nij našel nobeden prosilec; za to se bode vnovič razpisala.

* („Gorejski Sokol“) bode 29. t. m. napravil svoj drugi letošnji izlet v Cerklje. Odšel bode iz Kranja okolo 8. ure proti Šentjurju. V Šentjurju bode ob 9. uri pri sv. maši, pri kateri bodo „Sokolci“ peli. Po tem urno nastopipot na Cerklje, kjer se bode pod prostim nebom predstavljala gledališka igra „Slep ni lep.“

* (Iz Celja) poroča „Gosp.“ da je 38 tam pri pastoralni konferenciji zbranih duhovnov soglasno izreklo protest proti Stremayrovi podpori duhovenstva; kar bi na lavantinsko škofijo spadlo, naj se izroči zavodu v podporo ubogih duhovnov.

* (V Ljutomeru društvo „Sokol“ nij dovoljeno.) G. Vatroslav Mohorič, ki je bil prošnjo za dovoljenje „Sokola“ vložil, je dobil, kakor se „Gosp.“ poroča, sledeči odgovor: „Gosp. c. kr. namestnik v Gradcu je s razpisom dne 22. rožniga cveta 1872 telovadno društvo „Sokol“ v Ljutomeru po članku 6 društvene postave dne 15. listopada 1867 prepovedal. — To se vam v rešenje vloge s tem pristavkom na znanje da, da bodo vzroki tega prepoveda pozneje na znanje dani. — C. kr. okrajni glavar Haas.“

* (Čitalnica v Ložu) v Starem trgu napravi v soboto 29. t. m. na vrtu veselico z tombolo.

* (Iz deželnega odbora kranjskega.) Predlog odbornika Dežmana, da se deželni muzej udeleži razstave dunajske s kranjskimi marmeljni in drugimi posebno odličnimi kamenji, je bil odobren in v ta namen 400 gold. iz muzejnega zaklada dovoljenih. — Gregorju Rabiču iz Mojstrane se je dovolila strelnina 40 gld. za vstreljeno medvedko. „Nov.“

* (Od Laškega trga) se nam, oziroma na poročilo v 72. št. našega lista, da je namreč tovarna za smodnik z vsemi delavci v zrak zletela in sedem delavcev ubila — piše, da je tudi vodja te fabrike, „vezir“ laških nemškutarjev g. Trapp premalo pazljiv bil. Delavci so premalo poznali

moč elementa, vodja naj bi bil pazil, da se ne bi zgodila strašna nesreča.

* (Okradena cerkev.) V Rajhenburgu pod Sevnico so iz cerkve ukradli monštranco in ciborium. Tatje so najbrže na Hrvaško pobegnili; do sedaj še nij sledu o njih.

* (Prebivalstvo na Štajerskem) znaša po ravnokar izdanih številkah, katere so se pri štetvi l. 1869 pokazale, 1, 131.309 ljudi. Mesto Gradec ima 81.119 prebivalcev in 3783 hiš, Maribor 12.828, in Celje 4224 prebivalcev.

* (Zrelostni izpiti) bodo letos se pričeli na gimnaziji v Ljubljani 29. julija, na ljubljanski višji realni šoli 26. julija, na gimnaziji v Novem mestu 23. julija.

* (Mačjo muziko) so napravili državnemu poslancu g. Gironcoli-ju, ko je te dni iz Dunaja v Celovec prišel.

* (Varnostna straža v Trstu.) Slovensko oznanilo tržaškega mestnega starešinstva oglašja okolici tržaški, da bode od 1. julija začeti nastopila nova policija, po izgledu dunajske osnovana, svoj posel.

* (Jugoslovanski narodni epos.) V Zagrebu bode prišlo na svetlo „Kosovo, srbske narodne pjesme o boju na Kosovu. Pokušaj, da se sastave u celinu kao spjev“. Stojan Novaković je s cirilico tiskano dal to delo v Belgradu na svetlo in njegovo izdanje je doseglo že drugi natis. Sedaj bode isto izšlo z latinskimi črkami tiskano pri Hartmanu v Zagrebu; zvezek velja 30 kr.

* (Iz Črne gore) je kneževa vlada poslala na moskovsko razstavo gg. Jovana Sundečića in Savo Plamenca.

* (V ruskem jeziku) je pri moskovski razstavi gladko nazdravljial nek Švedec zbrane komisije, v imenu Švedskega. Če to beremo in vidimo, kako svetovni ruski jezik znajo že močje tujih narodov, mora pač našo slovansko inteligencijo sram biti, da tako malo zna bratovski jezik ruski govoriti — ali vsaj gladko brati.

* („Po božji milosti“) ima Evropa 18 vladarjev, za katerih osobni zapravek narodi iz svojega zaslužka in dela plačujejo nekaj črez 206 milijonov frankov, t. j. na dan 563.000 frankov. Vzemimo samo dva ven: Nemčija plačuje 13 milijonov za ta namen, severna Amerika pa plača svojemu prezidentu samo 25 tisoč na leto. To se ve, da prezident nij po „božji milosti“, temučje prosto voljen.

* („Rad jugoslovanske akademije“) je izšel v 19. zvezku. Obseg: Botaničke črtice i podatci na floru hrvatsku od Lj. Vukotinića; Mehanična teorija o toploti od dra. S. Šubica; Dopunji i izpravei za stariju povjest hrvatsku od dra. Račkoga; Naravoslovne črtice za sjeveroistočne obale jadranskoga mora od Brusina; O prvim godinama Dušanova kraljevanja u kronološkom pogledu od Ruvarea; Izvodi iz zapisnika akademije; Izveštaj o sabiranju pravnih običaja.

* (Železna ruda na Slavonskem.) Poročali smo o svojem času, da so blizu Broda v Slavoniji našli veliko lego železne rude. C. kr. geološki državni zavod je dal ono lego preiskati po strokovnjakih in ti so izrekli, da se sme upati, da bode kopanje železa blizu Broda najlepši vspeh imelo in ker daleč okolo nij industrijalnih naprav za železo, da se tudi pričakovati dober dobiček glede trgovstva z železnimi proizvodi, posebno v Turčijo in podonavske kneževine.

* († Hanuš grof Kolovrat-Krakovsky,) eden najzvestejših udov češke narodno-historične stranke, je 26. t. m. umrl.

* (Cerkveno blago v Italiji,) katero si je kraljeva vlada prilastila in prodala, prineslo je do sedaj italijanskemu kraljestvu vkup 358,485.155 frankov 15 cet. Leta 1872 je Italija pri prodajanji cerkvenega blaga 12,882.473 frankov skupila.

* (Enajst dni brez živeža.) Pred tremi tedni je kipar Bastijančič v Zagrebu trgovca Hoffmanna z nožem zabodel. Morilec je bil zaprt, pa v ječi je po vsej sili hotel od gladi umreti. Enajst

dni ni nič užil. Zadnjo soboto pa ga je premagal glad in prosil je za jed. Ker so mislili, da njegov želodec ne more kaj krepkega prenesti, dali so mu samo eno limono, katero je z olupci vred povžil. V nedeljo je dobil en masele vina in eno jajce in tako ga bodo počasi privadili na navadne jedi. Čuditi pa se mora človek, da je Bastijančič celih enajst dni brez živeža prestal.

Gospodarske stvari.

Tržne cene.

V Ljubljani. Pšenica 6 gld. 70 kr., rž 4 gld. 20 kr., ječmen 3 gld. 40 kr., oves 2 gld. 20 kr., ajda 4 gld. 80 kr., proso 4 gld. 60 kr., turšica 4 gld. 40 kr., vagan krompirja 3 gld. 30 kr., leča 6 gld., fižol 6 gld. 20 kr., maslo 51 kr., salo 40 kr., jajca po 2 kr., seno (cent) 1 gld. 10 kr., slama 90 kr., drva (22") 4 gld. 70 kr. — 6 gld. 40 kr.

V Novem mestu. Pšenica 7 gld. 80 kr., rž 5 gld., ječmen 3 gld. 80 kr., soržica 5 gld. 90 kr., ajda 5 gld. 33 kr., turšica 4 gld. 88 kr., fižol 8 gld. 80 kr., maslo 50 kr., seno 2 gld., slama 80 kr.

V Mariboru. Pšenica 6 gld. 60 kr., rž 4 gld. 80 kr., ječmen 3 gld. 80 kr., oves 2 gld. 20 kr., turšica 4 gld. 50 kr., ajda 3 gld. 80 kr., proso 4 gld.

V Celji. Pšenica 6 gld. 80 kr., rž 4 gld. 60 kr., ječmen 3 gld. 80 kr., oves 2 gld. 10 kr., turšica 4 gld. 40 kr., ajda 4 gld., proso 3 gld. 50 kr.

V Ptuj. Pšenica 6 gld. 35 kr., rž 4 gld. 15 kr., ječmen 3 gld. 85 kr., oves 2 gld. 20 kr., turšica 3 gld. 90 kr., ajda 3 gld. 50 kr., proso 3 gld. 45 kr.

V Varaždinu. Pšenica 6 gld. 20 kr., rž 4 gld., ječmen 3 gld. 30 kr., turšica 4 gld. 50 kr., ajda 4 gld. 50 kr.

Za nesrečnike na Češkem

je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:

	gld.	kr.
Prenesek iz št. 73 „Slov. Naroda“	411	5
Po gosp. Janez Havzenbihleru iz Žavca poslanih 65 gld. 40 kr., darovali so:		
Gospa kneginja Salm	5	—
Lehmanov ogljen rudnik v Zabukovci	5	—
Gosp. Julius Pogačnik, direktor v Žavcu	5	—
„ Ivan Žuža v Grižah	5	—
„ Neimenovani	4	—
„ Ernest Širca, stari, trgovec v Žavcu	3	—
Gospa Matilda Lauterer v Žavcu	2	30
Gosp. Jože Jeraj, župnik v Žavcu	2	—
„ Matija Sternad, kaplan v Žavcu	2	—
„ dr. Jože Tarbauer v Žavcu	2	—
„ Ernest Širca, mladi, v Žavcu	2	—
„ Neimenovan v Žavcu	2	—
„ Jože Sovič, kaplan v Grižah	2	—
„ Tona And. Žager, usnjar v Žavcu	1	—
„ Jaka Skuhala, kaplan v Žavcu	1	—
Gosp. Julija Žuža v Žavcu	1	—
Gosp. Jože Žigan v Žavcu	1	—
„ Wilhelm Grohman v Žavcu	1	—
„ Franc Kovač, učitelj v Žavcu	1	—
„ Franc Žuža, posestnik v Žavcu	1	—
„ Franc Peška, poštar v Žavcu	1	—
„ Tone Žuža (stari) krčmar in posestnik v Žavcu	1	—
„ Dragotin Žuža, posestnik v Žavcu	1	—
„ Vinko Janič stari, krčmar in posestnik v Žavcu	1	—
„ Valentin Par, župnik v Gotovlah	1	—
„ Felician Globočnik, župnik v Grižah	1	—
„ Janez Kocuvan, učitelj v Grižah	1	—
Gospa Mica Roblek v Žavcu	—	60
Gosp. Avgust Senica v Žavcu	—	50
„ Janez Cotel v Žavcu	—	50
„ Tone Janez Žager v Žavcu	—	50
„ Urban Paulšek v Žavcu	—	50
„ Franc Koceli v Žavcu	—	50
„ Joža Reher v Žavcu	—	50
„ Neimenovan v Žavcu	—	50
„ Jože Koceli v Žavcu	—	50
„ Franc Zarbok v Žavcu	—	50
„ Jernej Mih v Žavcu	—	40
„ Franc Pečnak v Žavcu	—	40
Gospa Lucija Baznič v Žavcu	—	40
Gosp. Jože Otensliger v Žavcu	—	40
„ Arnold Zarbok v Žavcu	—	40
Gospa Neža Rovšek v Žavcu	—	30
Gosp. Franc Znidar v Žavcu	—	20
„ Franc Koderne v Žavcu	—	20
„ Andrej Cvike v Žavcu	—	10

	gld.	kr.
„ Tone Hermann v Žavcu	—	10
„ Tone Koth	—	10
„ Janez Havzenbihler	2	—
Po gosp. Peruzi-ju nam je došlo iz Sonberka 48 gld. 25 kr., darovali so:		
Gosp. Jožef Peruzi. F. S. holzmistr	10	—
Gosp. Anežka Peruzi	5	—
Gosp. Andreas Peruzi	1	50
„ Valentin Peruzi	—	50
„ Jožef Kovač	—	50
„ Jakob Peruzi	2	—
„ Pavel Valenta	1	—
„ Fr. Fašingbauer, kaplan v Salnavě	3	—
Gosp. Marija Fr. Valenta z Sonberku	—	50
„ Marija Valenta	5	—
Gosp. Matej Azolla	—	50
„ Rajmund Müller	5	—
Gosp. Alžbeta Müller	—	75
„ Maria Müller	2	—
„ Mariana Müller	1	—
Gosp. Jožef Müller	1	—
„ Bohulib Müller	1	—
Rodbina Peruzzihova	3	—
Skupaj	524	70
Administracija „Sl. Naroda“		

Dunajska bors 28. junija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld. 80 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72 „ 30 „
London	112 „ 90 „
Napol.	8 „ 96 „
C. k. cekini	5 „ 37 „
Srebro	110 „ — „

Javna zahvala.

Vsem gospodom in gospem, prijateljem in znancem, ki so pokojno, nepozabljivo mojo hčerko **Marijo** na pokopališče spremljali, posebno pa ljubeznivim gospodičinam, ki so jej na zadnjem potu svetile, in gospodom, ki so milo nadgrobnico peli, se presrečno zahvaljuje

žalujoči oča **Josip Hrehorič**.

Metlika, 24. junija 1872. (126—1)

Ženitovanjska ponudba.

Jaz sem c. k. državni uradnik z 800 gld. letnih dohodkov, v 40. letih, čedne zunanje postave, nameščen v krasnem kraju na deželi in se hočem ženiti. Iščem po tem javnem potu pridno, izobraženo pred vsem pa dobro odgojeno meščansko deklico ali vdovo brez otrok, ki ima nekoliko premoženja in je strogo nardna. Resnobno mišljene ponudbe če mogoče s pridejano fotografijo naj se zapečatene pod šifro: „Moja lepa ljuba Slovenija“, Administraciji tega lista izroče. Medsebojna diskrecija se sama ob sebi razume. (3)

Mojo srčno zahvalo

gospodu profesorju v. **Orlicé** v Berlinu, Wilhelmstrasse 5,

s katerega pomočjo sem res

eno terno

in

tri ambe

dobil; naj bode gospodu profesorju dano, mnogokrat se še na tak način kot pomočnik v sili skazati.

Janez Werner.

kovaški mojster v Teplici.

Moje

navode za igre v loteriji

dajem proti prepuščenju 10% od dobljenih dobitkov. Nagrade se plača samo 1 gld., oziroma 2 gld. po sprejetju.

Na vprašanje se precej odgovarja brezplačno.

Tisoči podobnih zahvalnic kakor gornja leži pri meni na ogled.

Pisma se naj adresujejo:

Na profesorja matematike

R. von Orlicé, Berlin,

(54—1) Wilhelmstrasse 5.

(118—2)

